

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Hany Kadaňové ve věci

žalobce: **PAA CAPITAL SE**, IČO 05730848
sídlem Pobřežní 394/12, Praha 8
zastoupen advokátem Mgr. Janem Kramperou
sídlem Jungmannova 26/15, Praha 1

proti
žalované: **Česká národní banka**
sídlem Na Příkopě 864/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 1. 12. 2021,
č. j. 2021/121697/CNB/110,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Bankovní rada České národní banky shora označeným rozhodnutím zamítla rozklad žalobce a potvrdila rozhodnutí České národní banky ze dne 13. 9. 2021, č. j. 2021/94825/570. Tímto rozhodnutím bylo žalobci odňato povolení k činnosti vydavatele elektronických peněz malého rozsahu podle § 244 odst. 2 písm. a) zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, neboť nesplňuje podmínku zabezpečovat ochranu peněžních prostředků, proti jejichž přijetí byly vydány elektronické peníze a které mu byly svěřeny k provedení platební transakce.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. V podané žalobě žalobce nejprve namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Uvádí, že jediným důvodem odnětí povolení je údajné nesplnění povinnosti ochrany peněžních prostředků uložené zákonem č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPS“). Žalobce uvádí, že splňuje obě podmínky stanovené v § 80 odst. 1 ZPS, když peněžní prostředky jsou chráněny dle zákonných požadavků, tj. jsou evidovány odděleně od finančních prostředků žalobce a jsou ukládány na účet u banky, což dokládá i vyjádření Prepaid Financial Services ze dne 4. 12. 2020. Žalobci je ze strany ČNB vytýkána pouze skutečnost, že ke zřízení a vedení bankovních účtů došlo prostřednictvím instituce Prepaid Financial Services Ltd. a nikoliv přímo žalobcem. Zákon však žádné omezení či zákaz týkající se zřízení a vedení bankovního účtu prostřednictvím třetí osoby nestanoví. Pouze z tohoto důvodu proto nelze dospět k závěru, že zprostředkovaným zřízením a vedením bankovního účtu nejsou splněny zákonné podmínky a je tak dán důvod odnětí povolení. V souladu s teleologickým výkladem ZPS je zřejmé, že účelem § 80 je zajištění dostatečné ochrany peněžních prostředků klientů žalobce. Tohoto účelu je dosaženo i v případě, že je bankovní účet zřízen a veden zprostředkovaně. Způsob, kterým došlo ke zřízení bankovních účtů, nemá vliv na to, jak budou peněžní prostředky na nich uloženy v konečném důsledku ochráněny. Je tak zcela na uvážení žalobce, zda požadovaný účet u banky zřídí osobně či zprostředkovaně. Společnost Prepaid Financial Services Ltd. je poté v nakládání s klientskými prostředky omezena úplně stejně jako žalobce, což žalobce v průběhu správního řízení doložil. Na základě výše uvedeného je proto zřejmé, že i zřízením a vedením účtu prostřednictvím třetí osoby lze vyhovět zákonným požadavkům na zajištění řádné ochrany klientských peněžních prostředků. Ochrana klientských prostředků na bankovních účtech ze strany žalobce splňuje veškeré zákonné požadavky. Žalobci nebylo ze strany ČNB nikdy vytknuto, že finanční prostředky klientů nejsou dostatečně chráněny. Naopak opakovaně byl vytýkán pouze způsob založení a vedení účtu, a to nepochopitelně za situace, kdy zákon volbu způsobu neupravuje a ponechává ji

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

zcela v dispozici žalobce. ČNB však není oprávněna k uložení povinnosti nad rámec zákona ani k odnětí povolení bez zákonného důvodu.

3. Dále žalobce namítá vybočení z mezí správního uvážení. Povolení bylo odňato na základě § 244 odst. 2 a) ZPS. Odnětí povolení dle tohoto ustanovení závisí na aplikaci správního uvážení, kdy povolení může, avšak nemusí, být odňato, jestliže osoba přestane splňovat podmínky pro jeho udělení. K odnětí povolení proto nemusí bez dalšího dojít ani v případě, kdy daná osoba nesplňuje podmínky pro jeho vydání. Bylo by proto absurdní dovozovat, pokud by k odnětí povolení mohlo dojít v případě, kdy osoba zákonné požadavky splňuje. I kdyby závěr ČNB, že žalobce nesplňuje podmínky stanovené ZPS pro výkon činnosti vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, byl správný, je porušení žalobce natolik marginální s ohledem na jím prokázané zabezpečení klientských prostředků, že takové porušení neodůvodňuje odnětí povolení a ČNB tak vybočila z mezí svého správního uvážení. V této souvislosti žalobce dodává, že splnění podmínek pro vydání povolení bylo ze strany ČNB potvrzeno, když žalobce v řízení vedeném u ČNB pod sp. zn. Sp/2019/29/573 předložil vnitřní předpisy, ze kterých byl také zřejmý jeho vztah se společností Prepaid Financial Services. Po tomto potvrzení nedošlo na straně žalobce k žádné zásadní změně, která by ovlivnila splnění zákonných podmínek pro vydání povolení. Následné tvrzení ČNB týkající se údajného nedodržení zákonných požadavků a odnětí povolení tak představuje zásah do právní jistoty žalobce, když dříve bylo ze strany ČNB splnění zákonných požadavků potvrzeno.
4. Žalobce navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
5. Žalovaná ve vyjádření k obsahu žaloby argumentuje obdobně jako v napadeném rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Dne 24. 10. 2022 proběhlo u zdejšího soudu jednání, při němž obě strany setrvaly na svých dosavadních návrzích a argumentech. Žalobce vyzdvihl, že výklad žalované je přepjatě formalistický a že jeho postup je zcela v souladu s teleologickým výkladem ZPS. Žalovaná má za to, že postup žalobce není v souladu ani s teleologickým výkladem, ani s jazykovým výkladem ZPS.
8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 80 odst. 1 ZPS platí:

(1) Peněžní prostředky, proti jejichž přijetí byly vydány elektronické peníze nebo které byly instituci elektronických peněz svěřeny k provedení platební transakce, musí být

a) evidovány odděleně od vlastních peněžních prostředků instituce elektronických peněz a od peněžních prostředků jiných osob s výjimkou ostatních peněžních prostředků, proti

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

jejichž přijetí byly vydány elektronické peníze nebo které byly instituci elektronických peněz svěřeny k provedení platební transakce, a

b) po uplynutí pracovního dne následujícího po dni, kdy je instituce elektronických peněz obdržela, uloženy na samostatném účtu instituce elektronických peněz u banky, spořitelního a úvěrního družstva, zahraniční banky se sídlem v členském státě nebo zahraniční banky se sídlem v jiném než členském státě, která podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky, nebo musí být investovány do likvidních aktiv s nízkým rizikem, nepředá-li je instituce elektronických peněz příjemci nebo jinému poskytovateli.

10. Spornou otázkou mezi stranami je, zda pro ukládání peněžních prostředků, proti jejichž přijetí byly vydány elektronické peníze nebo které byly instituci elektronických peněz svěřeny k provedení platební transakce, na samostatný účet u bankovní instituce ve smyslu písm. b) právě citovaného ustanovení lze využít prostředníka, či nikoli.
11. Mezi stranami je nesporné, že z možných způsobů ochrany peněžních prostředků si žalobce vybral způsob ochrany podle § 80 odst. 1 ZPS.
12. Toto ustanovení žalovaná vykládá tak, že aby byl naplněn požadavek ochrany peněžních prostředků, který je podmínkou pro udělení povolení k činnosti vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, musí být svěřené peněžní prostředky evidovány odděleně a v určené době převedeny na samostatný účet vydavatele elektronických peněz malého rozsahu (nikoliv třetí osoby) u zákonem stanovených osob. Výčet těchto osob je taxativní (banka, spořitelní a úvěrní družstvo, zahraniční banka se sídlem v členském státě nebo zahraniční banka se sídlem v jiném než členském státě, která podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky). Povinnost vedení oddělené evidence je zákonem stanovena žalobci a současně je žalobci stanoveno mít peněžní prostředky uloženy na svém samostatném účtu. Samostatný účet by měl zajistit ochranu svěřených peněžních prostředků před nároky jiných věřitelů a měl by tedy sloužit k evidenci peněžních prostředků třetích osob. Bylo by proti smyslu zákona, aby peněžní prostředky byly uloženy na účtu jiné osoby, než je žalobce.
13. Žalovaná tedy zastává názor, že vkladatelem na účet u bankovní instituce je dle § 80 odst. 1 ZPS přímo instituce elektronických peněz (zde tedy žalobce), čili ukládání není možné realizovat přes prostředníka. Dle žalované účelem a smyslem § 80 ZPS je ochrana peněžních prostředků – mimo jiné i proti nárokům jakýchkoliv třetích osob – a bylo by proti smyslu zákona, aby žalobce uložil peněžní prostředky na účet u úvěrové instituce prostřednictvím třetí osoby, která by mohla s peněžními prostředky nakládat.
14. Soud považuje výklad žalované za logický, rozumný a plně zohledňující zájem na ochraně peněžních prostředků klientů institucí elektronických peněz. Závěr žalované odpovídá i jazykovému výkladu § 80 odst. 1 písm. b) ZPS, podle něhož předmětné peněžní prostředky musejí být „uloženy na samostatném účtu instituce elektronických peněz u banky...“, tedy toto ustanovení předpokládá, že účet u bankovní instituce bude účtem instituce elektronických peněz, které klient peněžní prostředky svěřil.
15. Naopak možnost využití prostředníka, které se dovolává žalobce, soud musí ve shodě s žalovanou odmítnout. Kdyby byl totiž právní názor žalobce doveden *ad absurdum*, nic by nebránilo využít k ukládání peněžních prostředků na samostatný účet u bankovní instituce třeba desítky, ba i stovky prostředníků a ochrana peněžních prostředků klientů a

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

možnost reálného dohledu nad dodržováním příslušných právních předpisů (zejména ZPS) by byla prakticky eliminována, což dozajista nemůže být nazíráno jako účel a záměr § 80 odst. 1 ZPS.

16. Námitky nezákonnosti napadeného rozhodnutí tak soud nemůže shledat důvodnými.
17. Pokud jde o námitky mířící na vybočení z mezí správního uvážení, ani s nimi se soud nemůže ztotožnit. Z kontextu rozhodnutí obou stupňů totiž plyne, jak byla správní úvaha ze strany žalované realizována, odkázat lze zejména na body 35-45 rozhodnutí prvního stupně a body 19-21 rozhodnutí druhého stupně. Z uvedených partií rozhodnutí obou stupňů je patrné, že při aplikaci správního uvážení byla vůdčím motivem žalované ochrana peněžních prostředků svěřených žalobci, přičemž žalovaná vzala velký ohled na skutečnost, že žalobce své povinnosti v oblasti ochrany svěřených peněžních prostředků neplní dlouhodobě (od 9. 12. 2019) a že neexistuje důvodný předpoklad zjednání nápravy. V právě uvedeném soud vybočení z mezí správního uvážení spatřovat nemůže.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.